

ԿՈՎԿԱՍԵԱՆ ԳԻՒՂԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԵՒ ԱՐԴԻՒՆԱ- ԲԵՐԱԿԱՆ ՑՈՒՑԱՀԱՆԴԻՆ

I. Յուցահանդէսի նպատակը, կազմակերպութիւնը և բաժինները.—Այլ բաժինների ընդհանուր տեսութիւնը. գիտական և պատմական տեսակէտների բացակայութիւնը, նրա անհամապատասխան լինելը չունեռ դասակարգի համար:

Երեք տարի սրանից առաջ կովկասեան Գիւղատնտեսական Ընկերութիւնը մտածում էր՝ ինչ ձևով ներկայացնել մեր փոքրիկ երկրի արդիւնաբերութիւնը Պարիզի համաշխարհային ցուցահանդէսում։ Ընկերութեան անդամներից մի քանիսը առաջարկում էին Գիւղատնտեսական Ընկերութեան յիմնամեակի առթիւ, որ գալիս էր 1899-ին, կազմակերպել ցուցահանդէս, որ և (անհրաժեշտ կրճատումներով) կարելի կը լմնէր փոխադրել Պարիզ, ի նկատի ունենալով, սակայն, ժամանակի ու միջոցների սղութիւնը, աւելի բարւոք համարուեց յետաձգել Ընկերութեան յօրեկեանի ցուցահանդէսի բացումը մինչև 1901-ը երբ լրանում էր և կովկասի միացման սկզբի հարիւրամեակը Ռուսաստանի հետ։ Շատ արդարացի կերպով ենթադրում էր որ միացման հարիւրամեակի տօնելու ամենանպատակայարմար միջոցը ցուցահանդէսն է։ Վերջինս ակներե կերպով կը պարզեր այն փոփոխութիւնը, որ կրած է կովկասը XIX տարուայ ընթացում, ներկայացնելով միւնոյն ժամանակ այն դրութիւնը, որի մէջ գտնուում է մեր երկիրը և որ դարի շէմքում թացի երկրի արդիւնաբերական պիտոյքների հանդէսից որոշուեց կազմակերպել և ժողովներ երկրագործութեան զանազան ծիւղերով պարապողներից և հրատարակել մի հաւաքածու գիւղատնտեսական Ընկերութեան յիմնամեակի առիթով։

1900 թուի ամառուայ վերջը, եթէ չենք սիալուում, առնուեց մասնաւոր կերպով երկրագործութեան մինիստրի հաւանութիւնը, աշնան ու ձմռուան ամիսներին կազմուեց ծրագիրը,

առնուեց զանազան քաղաքների համաձայնութիւնը՝ մասնակցել ու նպաստել նիւթապէս կազմուելիք ցուցահանդէսի:

Երբ գարնան սկզբին հաստատուեց ծրագիրը և պարզուեց որ կարելի կը լինի գտնել ցուցահանդէսի կազմակերպութեան համար անհրաժեշտ 80 - 90 հազ. ոռոբին, ձեռնարկուեց հանդէսի կազմակերպութիւնը:

Գործի աջողութիւնը ապահովելու համար ժողովների կազմակերպութիւնը թողնուեց Գիւղատ. ինկ. խորհրդին, ժողովածուի կազմելը յանձնուեց ընկերութեան քարտուղարին, իսկ ցուցհանդէսի համար բացի ընդհանուր կարգադրիչից նշանակուեցին նաև յատուկ կարգադրիչներ ամեն մի գլխաւոր բաժնի համար:

Համապատասխան ցուցահանդէսի «Գիւղատնտեսական և Սրգիւնաբերական» անուան, ցուցահանդէսը պիտի ունենար հետեւալ գլխաւոր բաժիններ՝ հողագործութիւն, գինեգործութիւն, այգեգործութիւն, անտառապահութիւն, ընտանի կենդանիներ, կաթնաանտեսութիւն, շերամապահութիւն և մեղուարածութիւն, որս և ձկնորսութիւն, գիւղատ. գործիքներ և մեքենաներ, անայնագործութիւն և արհեստներ, գործարանական արդիւնաբերութիւն, բաժիններ համբային, արհեստագիտական, մանկավարժական, գիտական-վիճակագրական, գեղարուեստական:

Սեպտեմբերի 2-ին ցուցահանդէսը բացուեց պաշտօնապէս: Նորանոր իրեր շարունակում են ստացուել ամեն օր, թէն էքսպոնատների աւելանալը դժուար թէ շօշափելի կերպով կարողանայ փոխել այն տպաւորութիւնը, որ ստանում է յաճախորդը հէնց հիմա:

Ցուցահանդէսը՝ կազմակերպուած է այգեգործական դպրոցի հողի վրայ և բնուում է մի քանի գեսենատին տարածութիւն: Բացի ընդարձակ գլխաւոր շինութիւնից, մասնաւոր էքսպոնատները շինել են իրանց համար և մօտ 20 աւելի մասն պաւիլիոններ, որնցից մի քանիսը բաւականին գեղեցիկ են:

Մեր ընդհանուր տեսութիւնից դուքս է մանրամասնօրէն յիշել այստեղ՝ ինչ է ներկայացրած հանդէսի այս կամայն բաժնում, մանաւանդ որ այդ տեսակ նկարագրութիւն դժուար էլ է կատարել զեռ ևս չը տպագրուած ուղեցոյցների բացակայութեան պատճառով: Բաւական է ասել որ ցուցահանդէսը պարունակում է իր մէջ համարեա այն բոլորը, ինչ որ ցրուած է Կովկասի բազմակողմանի ու հեռաւոր անկիւններում:

Հողագործական բաժնում նահանգ-նահանգ զետեղուած են

այն բոլոր հացահատիկներն ու բոյսերը, որոնցով ապրում է մեր երկրի ազգաբնակութեան 800/օշ:

Ուշադրութեան արժանի է գիւղասնտեսութեան վերատեսուչ հանգուցեալ Գէկիսկու ժողովածուն Կովկասում մշակուող բոլոր հացահատիկների տեսակների (հասարակութեան և հասկերի): Գիւղատնտեսական գործիքների բաժնում, օտար Փիրմաններին կից, ներկայացրած են և պ. պ. Տէր-Զաքարեանցի և Մամաջանեանի կասելու մեքենաները: Եթէ հնարագէտ պարունակուի աշխատանքը—ստեղծել մի մեքենայ, որ բացի ցորենը բաժանելուց ծդնոտից և մանրացնէր վերջինս դարձնելով գիւղամարս յարդ, յաջողութիւնը կը ներկայանայ գիւղացի ազգաբնակութեան համար ահազին բարիք: Բաւականին հարուստ գինեգործական բաժնում առաջնակարգ տեղ է բռնում Ուդէլի (կայսերական ընտանիքի) վարչութիւնը: Ուդէլի Կովկասեան վարչութիւնը ներկայացրել է ոչ միայն խաղողի տեսակներ (տեղական և արտասահմանի) գինիների հետ միասին, այլ և խաղողի տեսակների կենդանի որդեր առանձին կտոր հողի վրայ: Նոյն վարչութեան բաժնում կարելի է տեսնել և թէջի թփեր (Բաթումի մօտից) և անուշահոտ իւղ, Կախէթում բուցրած վարդից ստացուած, և բամի անուանեալ նոր բոյսը իր հիանալի թելերով: Կարկտի դէմ կոռուելու համար գործածուող մօրտիք թընդանօթները մոցրած են արդէն Ուդէլի Կախէթի այգում և այս տարուայ յաջող փորձերը իրաւունք են տուել բերել այդ թնդանօթները ցուցահանդէս:

Այգեգործական բաժնի մասն են համարուելու և մի քանի առանձին շինուած պաւիլիօններ, որոնց մէջ Սարաշեվի ու Սուղոմոնվենի կոնեակի գործարանները ու Ֆօրէրի և Փրիդօնովի տնտեսութիւնները թողնում են բաւականին լաւ տպաւորութիւն:

Այդ բաժինները յաճախողը անցնում է անտառայինը զանազան տեսակ ծառերի նմուշներով, չերամալպահականը՝ իր չքեղ գործուածքներով, մեղուաբուծականը, մրգեղններինը:

Կաթնատնտեսական բաժնում ուշադրութիւն է գրաւում տարէց տարի աւելի և աւելի զարգանող պանրագործութիւնը շվեյցարական ձեռվ:

Շաղինովի և Մելիք-Բախտամեանի պաւիլիօններում ցանկացողը կարող է տեսնել, որ արժէքաւոր արտասահմանեան պանիքների պատրաստելը այնքան էլ դժուար չէ...

Բաւականին մեծ տեղ են բռնում տնայնագործական և արդիւնաբերական բաժինները: Դրանք շատ բազմակողմանի են

և ներկայացնում են այն ամենը, ինչ որ այդ ճիշդերից արժա-
նի է ուշադրութեան և և է տեսակէտարից:

Համբերի, կոյրերի, անշափահաս ոճրագործների դպրոց-
ների շինուածքներն ու գործուածքները բռնում են այդ բա-
ժիններում աչքի ընկնող տեղ: Մարդ որոշ չափ հանգստանում է,
անսնելով թէ ինչպէս մեր մրցման ու անհատական շահի դարում
առաջ է գնում և բնութիւնից հալածուածների օգնութեան
գործը:

Հանգային բաժնում աչքի ընկնող տեղ է բռնում Կովկա-
սի հանգային վարչութիւնը: Վերջինիս կազմած աղիւսակը ամեն
մէկին շօշափելի կերպով ցոյց է տալիս, թէ որքան արագ կեր-
պով դարձանում է մեզ մօտ նաւթիր, մանզանէզի (սի քարի) և
պղնձի արդինաբերութիւնները: Բազուայ նաւթարդինաբե-
րողների առանձին շինութիւնը արդարացի կերպով համարուե-
լու է ամենաաջողակ և ամենախելացի կերպով կազմածը ամ-
բողջ ցուցահանդէսում:

Արդիւնաբերական բաժնի վերջի մասը նուիրուած է կի-
սով շափ դեղարուեատական բնաւորութիւն կրող ճիշդերին՝
չքեղ կահ-կարասիբին, պարկէտներին և այլն:

Խոտալացի Անդրօլեատիի տեղական մարմարիններից և
քարերից պատրաստած էքսպանսատները ցոյց են տալիս, թէ ինչ
դեղեցիկ և չքեղ քանդակակործութիւններ կարելի է ստանալ
մեր լեռներում թագնուած հարստութիւններից:

Այս բաժնին կից է գեղարուեստական բաժինը, ուր ամե-
նից շատ ուշադրութիւն են գրաւում պ. պ. Սուրէնեանցը և
Գաբրյելը: Վերջինիս «Դրօշակակիրը» և առաջինի «Աւերումից
յետոյ» պատկերները տպաւորութիւն են թողնում և ոչ զգայուն
մարդկանց վրայ:

Մեծ շինութիւնից գուրս են թիֆլիսի և Բագու քաղաք-
ների մանկավարժական և գիտական բաժինները: Դրանցից ա-
մեն մէկում յաճախողը կը դանէ հետաքրքիր տեղեկութիւններ՝
վերաբերեալ այդ քաղաքների տնտեսութեան, երկրի կրթական
ու այլ կարիքների մասին:

Մի քանի օրուայ ընթացքում ցուցահանդէս յաճախողը կը
տեսնէ համարեա այն ամենը, ինչ արժանի է ուշադրութեան:
Բայց այդ չի նշանակում որ տեսնելով, յաճախողը և հեշտ գա-
ղափար կը կազմէ երկրի արդիւնաբերութեան մասին:

1886 թուին (թէ 1887-ին լաւ չենք յիշում) Խարկով քա-
ղաքում կազմակերպուած էր համառուսական գիւղատնեսա-
կան ցուցահանդէս: Բացի հարաւային Ռուսաստանի միլիօնա-

տէրերից և խոշոր կալուածատէրերից ցուցահանդէսին մասնակցում էին և մի քանի սեփական կալուածքներ ունեցող «գիւղացիներ», որոնց ոչխարի հօտերը հաշում էին տասնեակ հազարներով և ձիերի երամակները հազարներով։ Զիերի եքսպերտիզայի ժամանակ ներկայ էր ի միջի այլոց և մի բարձրաստիճան տիկին, իր երիտասարդ բայց դեռ կեանքին անծանօթ աղջկայ հետ երբ հերթը հասաւ «գիւղացու» հազարներ արժեք ունեցող ձիուն, միամիտ օրիորդը բարձր ձայնով դիմեց տիկինով, «Մայրիկ, տես, ինչպէս գեղեցիկ է «գիւղացու» ձին. հապա ինչո՞ւ են առում թէ ոռու գիւղացիք աղքատ են, միթէ աղքատը կարող է այդպիսի ձի ունենալ»։

Ի՞նչ պատասխանեց տիկինը միամիտ աղջկան, մենք չը լսեցինք, բայց օրիորդի այդ մի քանի խօսքը պարզեց երիտասարդ ուսանողներիս, թէ ինչ սխալմունքներ կարող են առաջացնել անհամապատասխան կերպով կազմակերպուած ցուցահանդէսները։ Մինչև օրս կազմակերպուած բոլոր ցուցահանդէսները իրանց գոյութեան հէնց առաջին օրուանից ունեցել են երկու նպատակ՝ կրթական-գիտական և ըեկամային, որոնց համեմատ կրել են և այս կամ այն գոյնը։ Կրթական-գիտական նպատակը խաղացել է գրանց մէջ անկասկած առաջնակարդ տեղ։ Ցոյց տալ ժողովրդին այս կամ այն անյայտ կամ նոր արդիւնաբերութեան ձեր, ծանօթացնել գիւղացուն այս կամ այն օգտակար և ձեռնտու աշխատանքի միջոցի հետ, ժողովրդի ուշադրութիւնը գարձնել այս կամ այն հասարակական բնաւորութիւն ունեցող լուրջ հարցի վրայ, — եղել է նպատակ ինչպէս վերջերս Ռուսաստանում կազմակերպուող շարժական ցուցահանդէս գասահոսութիւնների (մեղուաբուծական, կաթնատնտեսական և այլն), նոյնպէս և Պարիզի անցեալ տարուայ ցուցահանդէսի սօցիալական, գեղարուեստական բաժինների։ Գիտական բնաւորութիւն կրել են ցուցահանդէսները, ինչպէս XVII դարում Կոլբէրի ժամանակ, նոյնպէս և մեր օրերում բացուած համանգիւական Գլասգօֆ և համասներիկական Բուֆալօյի ցուցահանդէսներում։ Կրթական գիտական նպատակի հետ միասին առաջ է գնացել ցուցահանդէսում ըեկլամն ու մրցումն միենոյն ձիւղում աշխատողների մէջ, Փայլել ցուցահանդէսում, խօսել տալ իր մասին, ստանալ մրցանակ, տպագրուել յայտարարութիւններում ի գիտութիւն «մուշտարիների» — ահա այն նպատակը, որ մեծամասնութեանը մղում է դէպի ցուցահանդէսներու ըեկլամն է որ ստիպում է հազարներ ծախսել և մասնակցել ցուցահանդէսներում ոչ միայն այս կամ այն կալուածատէրին,

գործարանատէրին, այլ և ամբողջ ազգերին ու պետութիւններին:

Եւ դա հասկանալի է:

Որ և է առևտրական կամ արդիւնաբերական ֆիրմա մասնակցելով ու մրցանակներ ստանալով ցուցահանդէմներում, անուն է հանում, խօսել է տալիս իր մասին հազարներին, առարկանուրուում է տասնեակ հազարների մաքի մէջ և բնականարար (թէն կարծես անդիտակցարար), քաշում է դէպի իրան այն ֆիրմաների մուշտարիներին, որոնք անխոհնմութիւն են ունեցել չը փայլել ցուցահանդէսում:

Պարիզի վերջի միջազգային ցուցահանդէսի ֆիրմական և ներկերի բաժնում փայլում էր Գերմանիան: Այդ տեսան այն 50 միթօն այցելողները, որ գնացել էին ցուցահանդէս, գրամասին գրեցին ամերկերքի բոլոր լրագիրները: Ի՞նչ ասել կ'ուզէ որ Գերմանիան այդ տեսակ յայտարարութիւններից յետոյ կամաց-կամաց գուրու կը մղէ այդ ճիւղից բոլոր իր մրցակիցներին, թէկաւզ գրանցից մի մասը լինի և շատ արժանաւոր: Բայց ծագում է մի շատ լուրջ հարց: արդեօք ցուցահանդէսները հանդիսանում են մի ասպարէզ ուր յաղթողը հանդիսանում է աւելի կատարելագործուածն ու յառաջազէմը:

Դժբախտաբար՝ 'ոչ:

Ցուցահանդէսներում մասնակցել կարող են միմիայն նիւթապէս աւելի ուժեղները:

Հազար, տասը հազար ծախսելը ոչինչ է մի խոշոր կալուածափրոջ, գործարանատիրոջ համար, թէկուզ գրանց կալուածքը կամ գործարանը տեինսիկական գիտական տեսակէտից ոչ մի հետաքրքրութիւնը չը ներկայացնեն: Բայց ի՞նչպէս մասնակցէ ցուցահանդէսին մի աղքատ, թէն շատ արժանաւոր ու ասածագէմ գիւղայի: Պարզ է որ բեկամի բնաւորութիւն ունեցող ցուցահանդէսը հանդիսանում է այսպիսով մի նոր միջոց, որով աւելի ճարպիկն ու ունեսոր ասպարէզից գուրս է նետում աւելի թոյլ չունեսոր մրցակցին: Ահա ինչու ուշագրութեան արժանի են այն ցուցահանդէսները, որոնք ունեն գիտական-կրթական նշանակութիւն, կամ որոնց մէջ մրցում են միատեսակ գոյն և ընաւորութիւն ունեցող ոյժերը (գիւղացին գիւղացու հետ, մեզուարոյն մեզուարուծի և այլն): Գալով ներկայումս բացուած Կովկասեան ցուցահանդէսին, չի կարելի չը խստավանուել որ գիտական-կրթական մասը նբա մէջ շատ թոյլ է ներկայացրած: բայց մի քանի արհեստաւորաց գրպացներից և երկու կոնեակի ու երկու կաթնատնտեսական ֆիրմաներից, որոնք աշխատում են, միւս ճիւղերը և էքսպո-

նէնաները համարեա զուրկ են գիտական բնաւորութիւնից: Յուցահանդէսում զետեղուած է զլխաւորապէս այն, ինչ որ բերել են էքսպօնէնտները: Բայց որովհետեւ էքսպօնէնտները մեծ մասամբ խոչոր կալուածատէրերը և մանաւանդ գործարանատէրերն են, ուստի ամբողջ յուցահանդէսի տպաւորութիւնը այնքան գիւղատնտեսական չէ, ինչքան արդիւնաբերական: Բայց դրանից և ներկայացրածի մէջ յաճախորդը տեսնում է ոչ թէ այն, ինչ որ կայ մեր գիւղացի միլիօնաւոր աղջաբնակութեան իրական կեանքի մէջ, այլ միմիայն այն, և մեծ մասամբ լաւը, որ բերել է այս կամ այն անհատը:

Այս սխալը արժանի է ափսոսանքի մանաւանդ այն պատճառով, որ իրականութիւն ներկայացնելը այնքան էլ գտուար չէր, եթէ յուցահանդէս կազմակերպողները օգտակար գտան հասարակութեան առաջ դնել մի քիւրդ ընտանիք իր նիստ ու կացով (թէն ոչ այնքան բնորոշ քրդերի համար), միթէ աւելի հետաքրքրական չէր լինի և աւելի գիտական նշանակութիւն չէր ունենալ ներկայացնել մի-մի տիպիկական ընտանիք հայերից, թուրքերից, վրացիներից: Եթանականներից: Իսկ հիմա յուցահանդէսով զաղափար կազմողները երկրի ներկայ վիճակի մասին կարող են ընկնել նոյն տեսակ սխալունքի մէջ, որ բնական էր մեր բերած բարձրասահման օրիորդի համար Խարկովի յուցահանդէսում: Բայց դրանից զետեղուած իրերի դասաւորութիւնը յուցահանդէսում չի հասնում ոչ մի գիտական պահանջի: Գիւղատնտեսական բաժնում, օրինակ, բոլոր նահանգներից դրած են զատ-զատ պատակերով բոլոր հացահատիկներից, առանց որ են է ձևով նշանակելու կամ ցոյց տալու, թէ որ հատիկը աւելի նշանակութիւն կամ արժէք ունի երկրի համար, որ բոյսը կենսական հացն է գիւղացու, և որն է խաղում միայն համեմի գեր, ինչով են տարբերում, բացի արտաքինից միենոյն բոյսի զանազան տեսակները հայն:

Եգիպտացորենը (արմինդը) մշակւում է և Թիֆլիսի, և Քութայիսի, և Երևանի, և Երկրի միւս նահանգներում: Այդ մասին խօսում են ամեն մի նահանգի բաժնում դրուած Եգիպտացորենի պատկերը: Բայց յուցահանդէս կազմակերպողները լուսում են թէ արդեօք ամբողջ հացի որ մասն է կազմում այդ հացահատիկը: Իսկ դա անհետաքրքիր չէ, որովհետեւ Քութայիսի նահանգում սիմինդը կարող է կազմել հացահատիկների. 90%

Թիֆլիսի նահանգում 20 »

Երևանի նահանգում 1 »

Նոյն տեսակ թերութիւն մենք տեսնում ենք և անտառա-

պահական, և կաթնատնտեսական, և այգեգործական, և շերամապահական, և համարեա միւս բոլոր բաժիններում...

Բացակայում է ներկայ ցուցահանդէսում և պատմական տեսակէտր: Ներկայ ցուցահանդէսը ունի յօրելսանական նշանակութիւն: Նա կազմակերպուած է Կովկասեան Գիւղատ. Ընկերութեան յիմնամեակի և Վրաստանի ու Կովկասի միացման հարիւրեամեակի առիթով: Ուստի կարելի էր սպասել որ ցուցահանդէսի գոյն զիմանքուր բաժիններում ուշագրութիւն գարձրած կը լինէին պատմական կողմի վրայ, աշխատած կը լինէին ցոյց տալ, թէ ինչ փոփոխութիւն է կրած մեր երկրը վերջի 50, 100 տարուայ ընթացքում: Դժբախտաբար, համարեա ոչ մի բաժնում հարցի այդ կողմի վրայ ուշագրութիւն չի գարձրած և ներկայ ցուցահանդէսը ոչինչով չի տարբերուած 1889 թ. հասարակ ցուցահանդէսից: Հարկաւոր է առանձնապէս աշխատել քբքել այլնայլ նիւթեր, որպէս զի այս տեսակէտից կարելի լինի մի եղրակացութեան հանգել:

Մամուլի տակ են այժմ մի քանի գրքեր, որ հրատարակւում են ներկայ պատմական բոպէի առիթով: Այդ գրքերում անշուշտ կը լինեն նիւթեր անցեալի մասին և մենք, հաւանական է, կարող կը լինենք վերադառնալ մեր հօշափած նիւթին, թէ ինչ անտեսական փոփոխութիւն է կրած կովկասը վերջին 100 կամ գոնչ 50 տարուայ ընթացքում:

Յամենայն դէպս, ցուցահանդէսը մի այնքան հետաքրքիր և ուշագրութեան արժանի ժողովածու է, որի տեսնելը անհրաժեշտ է ամեն մէկի համար: Այդ տեսակէտից չի կարելի չափասոսալ որ ցուցահանդէսի յաճախելը մեր հասարակութեան մեծամասնութեան համար սահմանափակուած է այլնայլ դժուարութիւններով: Նախ՝ սահմանապատասխան չեն մեր հասարակութեան համար այն գները, որ նշանակուած են մուտքի համար: Կիրակի օրերը մուտքի արժէնքն է 10 կոպ., հինգչաքթի օրերը 50 կ., մնացած օրերը—20 կ.: Բացի գրանից, երեկոյեան ժամը 6-ից սկսած կիրակի և լի (հասարակ) օրերը մուտքի գինը 20 և 30 կ. է: Ցուցահանդէսի սեղանատանը դժուար է գտնել բաժինը 60 կոպէկից աժան կերակուր. իսկ ներկայացումներն ու համերգները իրանց մուտքի թանգութեամբ մրցում են օպերային թատրոնների հետ:

Մեր բանուորներն ու գիւղացիները օրական ստանում են 40—60 կ. և շատ-շատ 1 ոռուրի: 30 կոպէկ մուտքի վճարը (հաշուելով և ծխաքարչի արժէնքը մինչև ցուցահանդէս) կազմում է նրանց օրավարձի $\frac{1}{2}$ և $\frac{1}{3}$ -ը: Ճաշելը և ներկայացում յաճախելը կը նստի նրանց մէկ կամ երկու օրուայ աշխատանքի գինը,

սր համարելու է շատ զգալի, Ցուցահանդէս կազմակերպողները, հաւանական է, այս բանը ի նկատի չեն ունեցել և ժողովրդի ոյժը չափել են իրանց կամ իրանց շրջանի մարդկանց արշխնով: Նրանք պաշտօնեայ մարդիկ են, կամ ապահով դաստիարակից: Իրանց օրական ստացածը 5—10 ռուբլի է և աւելի, որի հետ համեմատած ցուցահանդէսի մուտքի արժէքը: Ճաշկելը կամ ներկայացում յաճախելը նրանց համար ոչինչ է, այդ ժաման հաւասար է նրանց ստացուածքի $\frac{1}{2}$, 10% և ատ-ատ $50\%-ին$:

Եթէ այդ գասակարգի մարդիկն էլ բանուորի համեմատ վճարելու ինչին իրանց օրական ստացուածքի կէսը կամ երրորդ մասը (2—5, 10 ռուբլի), հաւատացած ենք որ դժուար թէ յաճախէին դուցահանդէս միւերկու անդամից աւելի Այդ բարձր գներով բացատրում է, կարծում ենք, ցացահանդէսը յաճախողների թուի պակասութիւնը, ինչպէս և այն, որ գրանց թուում շատ չնշին են բանուորներն ու գիւղացինք, այսինքն այն գասակարգը, որ ամենից կարօտ է այդ տեսակ ձեռնարկութիւնների:

Որպէս զի ցուցահանդէսը քաղաքացի ապահով զասակարգի համար «թամաշայի» տեղ չը դաժնայ, հարկաւոր է որ մուտքի, ճաշի և ներկայացումների գները իջեցուեն, կամ գոնէ աշակերտների, զինուորների և բանուորների ու զիւղացիների համար առանձնապէս նշանակուեն աելի ցած գներ. Դա պահանջում է նոյնիսկ ցուցահանդէսի նիւթական շահու.